

[Udenrigsministeren.]

om hvilket der var givet Tilsagn forud for den endelige Vedtagelse af Valutaloven i December Maaned. Jeg var jo, som det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, bortrejst paa det Tidspunkt, da Forhandlingerne om dette Udvalg fandt Sted, ikke til Afrætningskonferencen, men til et Møde i Folkeforbundsraadet, som Danmark i de senere Tider har været Medlem af, men det er jo en underordnet Side af Spørgsmaalet. Hvad angaar selve Udvalget, tror jeg at være nogenlunde underrettet om, hvad man har tænkt sig i saa Henseende. Det ærede Medlem fremhævede stærkt, at dette Udvalg tiltænkte man meget omfattende Opgaver. Med Hensyn til disse er der endnu ikke kommet et endeligt Resultat af Forhandlingerne inden for Regeringen, og derfor er Udvalget ikke nedsat, men jeg erkender, at et saadant Udvalg, naar det skal nedsættes, ganske naturligt maa faa meget omfattende Opgaver med Hensyn til Undersøgelse af de fremtidige økonomiske Vilkaar for Danmarks hele Stilling i Forhold til den øvrige Verden, Danmarks Handelspolitik og de dertil knyttede Aftaler.

Jeg tror, der maa ligge en meget vigtig Opgave for et saadant Udvalg, jeg tilføjer, at jeg tror, at det er en meget vanskelig Opgave. Jeg tror, at hverken Regeringen eller et saadant Udvalg i dette Øjeblik vil kunne staa frem og sige: den og den Løsning af vore erhvervsøkonomiske Vanskeligheder, den kommer. Hvis det gaar galt med Flæskepriserne, saa skal vi gøre saadan og saadan. Foreløbig maa vi nu bestræbe os for, at det ikke gaar alt for galt med Flæskepriserne. Det er en meget væsentlig Opgave at løse, ikke saa længe den nuværende Traktat med England gælder, men ved denne Traktats Udløb. Men jeg tror, det vil være ret vanskeligt at lægge saadan en Plan for de kommende Tider, hvis hele Karakter næsten i alle Henseender vil være afhængig af, hvilke Forvandlinger der i Løbet af et Aar eller to eller tre foregaar i de store Landes økonomiske Politik, og den Udvikling er for enhver af os uforudseelig. Men ikke desto mindre kan selvfølgelig en Drøftelse af Vejene til at smidiggøre vore Erhverv over for de Forskydninger, der kan finde Sted i den øvrige Verden, inden for et saadant Udvalg være meget nyttig. Jeg anser Opgaven for væsentlig at være en Opgave for Erhvervsorganisationerne, men det er klart, at de Beslutninger, de kan komme til, paa mange Punkter kan udkræve en Underbygning fra Regeringens Side. Det ærede Medlem spurgte saa, om der ikke

ogsaa under et saadant Udvalgs Opgaver skulde ligge Undersøgelsen af Muligheden af at afløse det bestaaende Valutasystem gennem en Told- og Tarifpolitik. Det vilde være unaturligt at udelukke et saadant Spørgsmaal fra de Overvejelser, som Udvalget kunde komme til at anstille, men jeg for min Del vil gerne sige, at jeg nærer megen Tvivl om, at det vil lykkes Udvalget at komme væsentligt frem ad denne Vej.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann spurgte, om ikke Valutasystemets Bevarelse var en Forudsætning for Aftaler af den Karakter, som nu foregaar med Tyskland og med adskillige andre Lande. Jo, utvivlsomt. Der kan være Omraader, hvor dette System delvis kan erstattes med det System, det ærede Medlem Hr. Holstein nævnte, nemlig Kontingenteringssystemet, Kontingentaftaler, men hidtil har der ikke vist sig frugtbart Grundlag for Ændringer i den Henseende — om der vil komme det i Fremtiden, tør jeg ikke sige. Det er ogsaa muligt, at andre Systemer kan erstatte det System, vi har i Øjeblikket. Men jeg erkender, at det er mig ikke muligt at se, hvorledes den ene eller den anden Art af Tarifsystemer skulde kunne løse de Opgaver, som i Øjeblikket løses ved den Ordning, vi har. Spørgsmaalet har selvfølgelig nøje været prøvet i Udenrigsministeriet, og Undersøgelserne er endt med ganske negativt Resultat. Spørgsmaalet har været drøftet i Afviklingsudvalget, der netop var nedsat med denne Opgave for Øje, med Repræsentation for Rigsdagen, med Repræsentation for de forskellige Erhverv, men som viste sig helt ude af Stand til at finde Veje frem til en Afvikling, hvor dette System erstattedes med et andet. Praktiske Forslag i saa Henseende fremkom jo ikke.

Ja, dermed tror jeg næsten at have svaret paa de allerfleste af de Spørgsmaal, der har været rettet til mig i Forbindelse med det foreliggende Forslag. Dog burde jeg maaske sige til det ærede Medlem Hr. Holstein, der paa Grundlag af forskelligartede Udtalelser fra tysk Side nærer Forventning om, at man fra tysk Side vil kunne slaa sig til Ro med at tage hele Omsætningen mellem Danmark og Tyskland som en Vareudveksling en mod en, at jeg tror, at jeg maa berøve det ærede Medlem Haabet om, at noget saadant kan blive gennemført. Der findes ikke nogen praktisk Mulighed derfor. Om selve den i Øjeblikket saa mange Steder herskende ejendommelige økonomiske Religion, hvorefter det ene og det andet Land bestandig skulde kunne bytte sine Varer en mod en, tror jeg, man